

BAŞ SAĞLIĞINA GELDİK BUGÜN

<"xml encoding="UTF-8?">

BAŞ SAĞLIĞINA GELDİK BUGÜN

Baş sağlığına geldik bugün;

Allah'ın Habibi Muhammed'e.

Baş sağlığına geldik bugün;

Allah'ın arslanı Emirel-Müminin Ali'ye.

Baş sağlığına geldik bugün

Kevser Fatımatüz Zehra'ya.

Baş sağlığına geldik bugün

Yalnız imam Hasan-el Müçteba'ya.

Baş sağlığına geldik bugün;

Abidlerin ziyneti imam Seccad'a.

Baş sağlığına geldik bugün;

Acıların anası Zeyneb-i Kubra'ya.

Baş sağlığına geldik bugün;

Bütün Ehlibeyt imamlarına.

Baş sağığına geldik bugün;

Huseyn aşıklarına,

Ehlibeyt dostlarına.

Bugün Baş sağığına geldik;

çünkü bugün aşura...

Kübra Aydın

<http://www.alhassanain.com/turkish>

Harabedeki Gözyaşı

"Hala babam nerede?

Nerede babam hala?"

Ağlayarak haykırdı küçük kız.

Sesi harabede dalga dalga yayıldı.

Hala da ağlıyordu.

Yüzünde meçhul bir ifade.

Hüzünle karışık, ama ne?

Küçük kız tekrar soruyor:

"Hala babam nerede, halaa?"

Küçük bir kızın dudaklarından dökülen

Yürekleri burkan bir soru.

Halanın da hali perişan.

Ağlamaktan yorgun düşmüş

Bilemiyor ne diyeceğini

Utaniyor!

Ama küçük kız babasını soruyor sürekli.

Hala ne desin ki?

"Sus yavrum, baban yok artık

Baban Öldü küçüğüm,

Onu hunharca şehit ettiler!"

Diyecek yüzü yoktu ki Zeyneb'in.

Zeyneb de ağlıyordu.

Rugeyye babasını istedikçe.

Bu durum rahatsız etmişti

Yezid'in askerlerini.

"şuna babasını verin de sussun" dedi.

şimdi o kesik baş

Sunuluyordu küçük kıza.

O kızın akli erer miydi bu yaşta

Babasının başının tepside ününe koyulacağına!

"Aç değilim" diyordu

"Babamı istiyorum sadece"

Tepsinin üstü bir bezle örtülüydü.

Yavru çekti tepsinin üstünden bezi

Acı bir çığlık!

Acı bir hıçkırık!

Bir çift minik gözden akan gözyaşı.

Kendisini boğuyordu hıçkırıkları

"Baba, baba, baba!" diyordu

"Aç gözünü baba!!"

Ancak o kesik baştan ses çıkmıyordu.

Harabe hüzne boğulmuştu.

Zeyneb gene suskundu.

Bir tek Rugeyye ağlıyordu.

O sessizliği bir onun hıçkırıkları yıkıyordu.

Aldı o kesik başı.

Bağrına bastı .

Ses kesildi birden.

Hıçkırık kesildi.

Gözyaşı durdu.

Harabe!

Harabe artık ölüm kokuyordu.

Rugeyye'nin ruhu,

O harabeden arşa yükseliyordu...

Kübra Aydın

